

تاثیر روغن کتان بر غلظت ICAM-1 بدنبال یک دوره تمرین HIIT در موش‌های

صحرائی نر

یونس خادمی^۱، حیدر عبادی^۲

۱- استادیار، گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علم و هنر، یزد، ایران (*نویسنده مسئول)

۲- کارشناس ارشد، گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علم و هنر، یزد، ایران

*Email: youneskhademi3@gmail.com

نوع ارائه: پوستر

چکیده

زمینه و هدف: عامل بسیاری از بیماری‌ها از جمله بیماری قلبی عروقی التهاب می‌باشد و التهاب همراه با افزایش مولکول چسبان بین سلولی ICAM-1 است. هدف از تحقیق حاضر بررسی تاثیر روغن کتان بر غلظت ICAM-1 بدنبال یک دوره تمرین HIIT در موش‌های صحرائی نر بود.

روش کار: در این مطالعه تجربی ۲۰ سر موش صحرائی انتخاب و در ۴ گروه پنج سری شامل (۱) کنترل، (۲) تمرین، (۳) روغن کتان دوز ۲۰ mg/kg (۴) تمرین و روغن بذر کتان دوز ۲۰ mg/kg تقسیم شدند. گروه‌های تمرینی به مدت ۱۰ هفته و هر هفته پنج جلسه تمرینات تناوبی شدید را انجام دادند همچنین گروه‌های مکملی به مدت ۱۰ هفته روغن بذر کتان دریافت نمودند. جهت تجزیه و تحلیل یافته‌ها از آزمون آنالیز واریانس یکطرفه استفاده شد ($p \leq 0.05$).

یافته‌ها: ۱۰ هفته تمرین تناوبی شدید اثر معنی داری بر افزایش غلظت پلاسمایی ICAM-1 موش‌های صحرائی دارد ($p < 0.001$) با این وجود ۱۰ هفته مصرف روغن بذر کتان اثر معنی داری بر کاهش غلظت پلاسمایی ICAM-1 موش‌های صحرائی دارد ($p < 0.001$) همچنین تمرین و مصرف روغن بذر کتان دارای اثرات تعاملی در کاهش غلظت پلاسمایی ICAM-1 موش‌های صحرائی هستند ($p < 0.001$).

نتیجه گیری: ترکیب تمرین تناوبی شدید و مکمل روغن بذر کتان دارای اثرات تعاملی در بهبود غلظت پلاسمایی ICAM-1 موش‌های صحرائی نر می باشد.

کلید واژه‌ها: تمرین تناوبی شدید، روغن بذر کتان، ICAM-1